

DECIZIA nr. 2077/31.10.2016
privind soluționarea contestației formulate de
S.C. X S.R.L. din mun. X, județul X,
înregistrată la D.G.R.F.P. Brașov sub nr. 21716/2016

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov a fost sesizată de Administrația pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii Brașov-Serviciul Evidență pe Plătitori, prin adresa nr. 8899/2016 înregistrată la D.G.R.F.P. Brașov sub nr. 21716/2016, asupra contestației formulată de **S.C. X S.R.L.**, înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului X sub nr. X/1994, având domiciliul fiscal în mun. X, bulevardul X, nr. 20, ap. 65, jud. X.

Contestația a fost formulată împotriva *Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X/08.06.2016* și **are ca obiect suma parțială de X lei** compusă din:

- X1 lei dobânzi aferente impozitului pe profit;
- X2 lei penalități de întârziere aferente impozitului pe profit;
- X3 lei dobânzi aferente TVA;
- X4 lei penalități de întârziere aferente TVA.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 270 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, stabilit raportat la data primirii sub semnătură a Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X/08.06.2016, respectiv data de **08.06.2016** și data înregistrării contestației la registratura D.G.R.F.P. Brașov, respectiv data de **08.07.2016**, așa cum rezultă din ștampila aplicată de registratura acestei instituții pe contestația în original.

Contestația este formulată prin administrator Daniel Popescu și convențional prin avocatul împuternicit Adrian Rusu, fiind anexată în original Împuternicirea avocațială seria BV 092143/2016 și prezintă în original semnătura administratorului și a avocatului împuternicit Adrian Rusu.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 268, art. 269, art. 270 alin. (1) și art. 272 alin. (1) și (2) din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov, prin organele specializate, este legal investită să soluționeze contestația formulată de **S.C. X S.R.L.** din municipiul Brașov, jud. Brașov, prin administrator Daniel Popescu și avocatul împuternicit Adrian Rusu.

I. Prin contestația formulată, S.C. X S.R.L. din Brașov solicită anularea în parte a Deciziei de impunere referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X/08.06.2016, act emis de către Administrația pentru Contribuabili Mijlocii Constituită la nivelul Regiunii Brașov.

Petenta contestă parțial sumele impuse prin Decizia de calcul accesorii nr. X/08.06.2016, respectiv suma de **X lei** reprezentând obligații de plată accesorii aferente sumelor contestate prin contestația înregistrată la DGRFP Brașov sub nr. 17855/2016.

Contestatară precizează că obligațiile de plată principale stabilite prin Raportul de inspecție fiscală nr. F-X/28.04.2016 și Decizia de impunere F-X/28.04.2016 sunt nelegale (fiind formulată contestația nr. 17855/2016), și că, în virtutea principiului *accessorium sequitur principale*, majorările de întârziere și penalitățile nu vor mai fi

datorate în cazul în care se va constata nelegalitatea actului prin care a fost fixată obligația principală.

Referitor la suma de X5 lei reprezentând obligații de plată accesorii aferente sumei de Y1 lei stabilită cu titlu de impozit pe profit prin Decizia de impunere F-X/28.04.2016, în susținerea contestației petenta aduce următoarele argumente:

- Suma de Y2 lei asimilată veniturilor de organele de control nu a fost încasată de SC X SRL, dreptul de a încasa despăgubirile izvorâte din producerea riscului asigurat prin polița nr. F2135204/31.10.2012 încheiată de SC X SRL cu asigurătorul SC Omniasig Vienna fiind cesionat în favoarea CEC BANK;
- SC X SRL nu era nici la momentul producerii evenimentului asigurat, nici la momentul plății despăgubirii, creditorul drepturilor de despăgubire. Astfel societatea nu putea să evidențieze suma de Y2 lei ca și venit contabil, nefiind vorba despre dreptul de a încasa o compensație pentru care conform prevederilor Ordinului 3055/2009 trebuia să o evidențieze pe seama veniturilor;
- Drepturile de despăgubire au fost încasate de CEC Bank, iar în lipsa unui document de înregistrare în contabilitate întocmit în conformitate cu prevederile art. 6 din Legea contabilității 82/1991, sumele imputate de organele de control nu au putut fi înregistrate cu titlu de venit, pentru a se putea naște obligația de plată a sumelor accesorii aferente acestor valori;

Cu privire la suma de X6 lei reprezentând obligații de plată accesorii aferente sumei de Y4 lei stabilită cu titlu de impozit pe profit prin Decizia de impunere F-X/28.04.2016, în susținerea contestației petenta aduce următoarele argumente:

- în baza contractului de închiriere nr. 47/30.05.2005 încheiat cu SC W SRL a fost emisă, factura nr. 0003457/24.03.2014, în avans, înaintea prestării serviciului de închiriere care viza perioada mai-iunie 2014;
- cu o lună înainte de data începerii perioadei de închiriere, părțile hotărâsc anularea tranzacției și restituirea sumelor încasate cu titlu de avans. Drept urmare a faptului că serviciul de închiriere nu a fost prestat, în data de 30.04.2015 a fost emisă factura de stornare;
- contractul cadru existent între părți a fost menținut până la data de 09.10.2014, dar fără a produce efecte și fără ca vreo prestație să fi avut loc;
- în cazul prestărilor de servicii, art. 287 lit. a) și b) din Codul fiscal se aplică numai pentru servicii care nu au fost prestate, desființarea unui contract care are ca obiect prestări de servicii având efecte numai pentru viitor în ceea ce privește reducerea bazei de impozitare.

Cu privire la suma de X7 lei reprezentând obligații de plată accesorii aferente sumei de Z lei stabilită cu titlu de TVA prin Decizia de impunere F-X/28.04.2016, petenta consideră că în lipsa veniturilor care să genereze baza de impunere stabilită suplimentar de organele de control, nici TVA aferentă facturii nr. 0003475/24.03.2014, emisă în baza contractului 47/30.05.2005 încheiat cu SC W SRL, nu poate fi reținut ca obligație de plată. Reprezentantul societății precizează că SC X SRL a emis factura de stornare și a restituit sumele încasate în avans, astfel că lipsește baza de impozitare ce putea genera obligația de plată a TVA, neputându-se naște nici obligația de plată a dobânzilor și penalităților.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X/08.06.2016, Administrația pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii Brașov a stabilit obligații de plată accesorii aferente impozitului pe profit, TVA, impozit pe

veniturile din salarii și contribuțiilor salariale obligatorii în sumă totală de X0 lei.

III. Luând în considerare documente existente la dosarul cauzei, constatările organelor fiscale, susținerile contestatarei și prevederile legale în vigoare pe perioada supusă impunerii, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă societatea contestatară datorează accesoriile stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X/08.06.2016, în condițiile în care debitul reprezentând baza de calcul a fost stabilit prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-X/28.04.2016, iar contestația societății împotriva Deciziei de impunere a fost respinsă prin Decizia nr. 2460/31.10.2016.

În fapt, organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii Brașov- Serviciul Inspecție Fiscală 1 au emis în sarcina S.C. X S.R.L. Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-X din data de 28.04.2016, prin care s-au stabilit obligații fiscale reprezentând impozit pe profit în sumă de Y0 lei și TVA în sumă de Z0 lei.

Împotriva deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. F-X/28.04.2016 societatea a depus contestație, având ca obiect suma parțială de Y lei reprezentând impozit pe profit suplimentar și Z lei reprezentând TVA, aceasta fiind soluționată prin Decizia nr. 2460/31.10.2016.

Pentru plata cu întârziere a acestor obligații, în temeiul art. 88 lit. c) și art. 119 din O.G. nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, organele fiscale din cadrul Administrației pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii Brașov au procedat la emiterea Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X/08.06.2016, prin care s-au stabilit în sarcina S.C. X S.R.L. dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe profit și taxei pe valoarea adăugată calculate pentru perioada 25.04.2012-08.06.2016 respectiv 25.12.2012-08.06.2016.

Prin contestația depusă, petenta contestă parțial sumele stabilite cu titlu de dobânzi și penalități pentru impozitul pe profit respectiv pentru TVA individualizate în Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X/08.06.2016 și anume contestatara se îndreaptă împotriva:

- sumei totale de X lei reprezentând accesorii aferente impozitului pe profit în sumă de 1.022.367 lei (X1 lei dobânzi și X2 lei penalități);
- sumei totale de X7 lei reprezentând accesorii aferente TVA în sumă de Z lei (X3 lei dobânzi și X4 lei penalități).

În drept, pentru perioada până la 31.12.2015, speței îi sunt aplicabile prevederile art. 86 alin. (1) art. 88, art. 119, art. 120 și art. 120¹ din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat, care stipulează:

“Art. 86 Decizia de impunere

(1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta modifică baza de impunere, ca urmare a unor constatări prealabile ale organului fiscal sau în baza unei inspecții fiscale.

[...]

Art. 88 Acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere

Sunt asimilate deciziilor de impunere și următoarele acte administrative fiscale:

[...]

c) deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii;

[...]

Art. 119 Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen **dobânzi și penalități de întârziere**.

Art. 120 Dobânzi

(1) Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

[...]

(7) Nivelul dobânzii este de 0.04% (0,03% începând cu 01.03.2014) pentru fiecare zi de întârziere.”

[...]

Art. 120¹ Penalități de întârziere

(1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. 120 alin. (2)-(6) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(2) Nivelul penalității de întârziere este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere.”

Pentru perioada de la 01.01.2016, speței îi sunt aplicabile prevederile art. 86 alin. (1) art. 88, art. 119, art. 120 și art. 120¹ din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, care stipulează:

art. 95 Decizia de impunere

(1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent.

(2) Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta stabilește sau modifică baza de impozitare ca urmare a unei verificări documentare, a unei inspecții fiscale ori a unei verificări a situației fiscale personale, efectuate în condițiile legii.

art. 98 Acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere

Sunt asimilate deciziilor de impunere și următoarele acte administrative fiscale:

[...]

c) deciziile referitoare la obligațiile fiscale accesorii;

art. 173 Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen **dobânzi și penalități de întârziere**.

art. 174 Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

[...]

(5) Nivelul dobânzii este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere.

art. 176 Penalități de întârziere

(1) Penalitățile de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. Dispozițiile art. 174 alin. (2) - (4) și art. 175 sunt aplicabile în mod corespunzător.

(2) Nivelul penalității de întârziere este de 0,01% pentru fiecare zi de întârziere.

Față de prevederile legale de mai sus, rezultă că dobânzile și penalitățile de întârziere se datorează pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată. Accesoriile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

Din documentele existente la dosarul cauzei se reține că accesoriile în sumă de X lei, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe profit și TVA, au fost calculate de către organele fiscale pentru neplata în termen legal de societate a obligațiilor de plată stabilite prin Decizia de impunere nr. F-X/28.04.2016 emisă de Administrația pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii Brașov-Serviciul Inspecție Fiscală 1.

Se reține că, împotriva Deciziei de impunere nr. F-X/28.04.2016 petenta a depus contestație, aceasta fiind înregistrată la registratura D.G.R.F.P. Brașov sub nr. 17855/13.06.2016. Contestația a fost soluționată de către Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov-Serviciul Soluționare Contestații 1 prin Decizia nr. 2460/31.10.2016 privind soluționarea contestației formulată de S.C. X S.R.L., prin care s-a dispus “respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de S.C. X S.R.L. împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-X/28.04.2016, emisă de Administrația pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii Brașov- Activitatea de Inspecție Fiscală, pentru suma totală contestată de X lei, reprezentând:

- Y lei impozit pe profit;
- Z lei TVA.”

Organul de soluționare mai reține că societatea nu contestă modul de calcul și stabilire a accesoriilor.

În concluzie, din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că accesoriile aferente impozitului pe profit și TVA stabilite prin Decizia de impunere nr. F-BV 22/28.04.2016 au fost calculate de către organele fiscale, în virtutea principiului general de drept “*accessorium sequitur principale*” și ținând seama de dispozițiile exprese ale art. 119 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv ale art. 173 din Legea 207/2015.

Față de cele prezentate, deoarece prin Decizia nr. 2460/31.10.2016 organul de soluționare a contestației a respins contestația cu privire la obligațiile fiscale principale reprezentând impozit pe profit în sumă de Y și TVA în sumă de Z lei, potrivit principiului de drept “*accessorium sequitur principale*” și având în vedere prevederile art. 279 alin. (1) din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, coroborat cu prevederile pct. 11.1 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin OPANAF nr. 3741/2015, **se va respinge ca neîntemeiată și contestația cu privire la accesoriile în sumă de X lei reprezentând dobânzi și penalități aferente acestor obligații fiscale principale.**

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 268 alin. (1), art. 269 alin. (1), art. 272, art. 273, art. 276 alin. (1) și art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE:

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de S.C. X S.R.L.

împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X/08.06.2016, emisă de Administrația pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii Brașov, pentru suma totală de **X** lei, reprezentând:

- X1 lei dobânzi aferente impozitului pe profit;
- X2 lei penalități de întârziere aferente impozitului pe profit;
- X3 lei dobânzi aferente TVA;
- X4 lei penalități de întârziere aferente TVA.

Prezenta decizie de soluționare a contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată la Tribunalul Brașov în termen de 6 luni de la comunicare, potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.